(Nro. 274.)

GAZETA LWOWSKA

We Srode Nro. 138. 27. Listopada 1822.

Bolesny wypełniamy obowiązek, donosząc o stracie szanownego Męża, który przez świetne przymioty duszy i serca, zjednał sobie u wszystkich miłość, szacunek i zaufanie. Franciszek Baron HAUER, J. C. K. Mci rzeczywisty tayny Radca, Kawaler W. Krzyża Austryiackiego orderu Cesarza Leopolda, Kawaler orderu Król. Węgierskiego Ś. Szczepana, Gubernator kraiowy i Prezes Stanów w Królestwie Galicyi i Lodomeryi, umarł d. 25. b. m. o godzinie 3 z południa po nader krótkiey, bo tylko kilkudniowey chorobie.

PROGRAMA

Obchodu żałobnego

z powodu śmierci Jaśnie Wielmożnego Franciszka Barona HAUER, Kawalera wielkiego Krzyża Ces. Austryiackiego Orderu Leopolda i Królewsko - Węgierskiego Orderu Śgo Szczepana, Właściciela złotego Krzyża zasługi cywilney, Jego Cesarsko - Królewskiey Apostolskiey Mości rzeczywistego taynego Radcy, Radcy Stanu i Konferencyi, tudzież Gubernatora krajowego w Królestwach Galicyi i Lodomeryi i Prezesa Stanów teyże Prowincyi:

I. Ciało przez dni 26. i 27. Listopada 1822 pozostanie w pomieszkaniu zmarłego; w dniu 27 i lko do godziny 4tey z południa.

II. We Srodę, to iest, d. 27. Listopada o godzinie 4tey z południa, zwłoki wyprowadzone będą z pomieszkania przez ulicę nowę i Halicką koło Weigelskiego domu wprawo na około rynku a potém przez ulicę dykasteryialną wniesione będą do kościoła Katedralnego.

III. Orszak żałobny zachowa następujący porządek:

Oddział artylleryi mieyskiey.
Cechy z chorągwiami.
Sieroty.
Młodzież ze szkoły trywialnéy dla dziewcząt, trzech szkół głównych i szkoły realney dla chłopców, prowadzona przez swoich nauczycielów i nauczycielki.
Uczniе obu Gymnasyiów, prowadzeni przez swoich nauczycieli.
Słuchacze wyższych nauk w tuteyszym Uniwersytecie.
Oddział milicyi mieyskiey.
Magistrat Lwowski.
Zakony.
Duchowieństwo Katedry Lwowskiey.
Seminaria wszystkich trzech Obrządków.
Członkowie Uniwersytetu z Rektorem i swoiemi insygniami.
Kapituły wszystkich trzech Obrządków.
JW. i Nayprzywielebnieyszy JX. Prymas i Arcybiskup z JW. i Nayprzywielebnieyszym Metropolitą Obrządku Greckiego i Nayprzywielebnieyszym Arcybiskupem Ormianskim.
Ciało niesione przez Urzędników tuteyszego Rządu krajowego; po obu stronach służebni Zmarłego z pochodniami.
Ces. Król. Rząd kraiowy i Wydział Stanów, których to obu Zmarły był Naczelnikiem powszechnie od nich wielbionym. Daléy
Woyskowość wyższego stopnia.
Naczelnicy i Członkowie zaproszonych Władz innych i Władze C. K. Rządowi krajowemu podległe; — nakoniec inne osoby, które przez szacunek dla Zmarłego zechcą przyłączyć się do tego żałobnego orszaku.
Po obu stronach Ciała i prowadzącego ie

K

orszaku, grenadiery milicyi mieyskiey tworzyć będą ulicę.

Oddział milicyi mieyskiey.

IV. W dniach 28., 29. i 30. zawsze o godzinie 10tey, odprawiać się będą exekwiie w Kościele katedralnym.

Dyrekcyia Policyi będzie miała staranie, aby dla urzędników Władz zaproszonych oznaczone siedzenia zatrzymane i równie, iak przy innych uroczystościach wysłanemu przódy urzędnikowi tymczasowie w dozor oddane były.

Za każdym razem oddziały milicyi mieyskiey tworzyć będą ulicę środkiem kościoła.

V. Dnia 30go po skończonem żałobnem nabożeństwie, ciało powiezione będzie na cmentarz w porządku następuiącym:

Oddziały milicyi mieyskiey.

Woź pogrzebowy sześciokonny otoczony służebnemi Zmarłego z pochodniami; po obu stronach grenadyiery mieyskie.

Duchowieństwo w powozach.

Oddziały milicyi mieyskiey.

Powozy zgromadzoney na ten obchód publiczności.

Dalsze mowy, miane na Seymie tegorocznym we Lwowie:

III. MOWA

Drugiego JW. Kommissarza Seymowego:

»Prześwietne Seymuiące Stany!«

»Rok szósty ważney dla nas Prześwietne Stany epoki wspaniałością nayłaskawiey nam panuiącego Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla Pana naszego miłościwego przez utworzenie Stanów obchodziemy, zacność i razem ważność pozyskaney Reprezentacyi Narodowey, zbliżyła nas do Tronu Nayłaskawszego Monarchy, a troskliwość Oycowska o dobro i byt szczęśliwy Narodu, zezwoliła na wybor Członków godnych zaufania obywatelskiego tem łaskawiey, że Mu przewodniczy znany iuż nam powszechnie z cnot, i świetnych przymiotów swoich Jaśnie Wielmożny Naczelnik Stanów. Wydział ten szanowny środkuiący między Panuiącym a Narodem, tchnący duchem dobra Oyczyzny, przedstawieniami w różnych wydziałach dobra Narodu obeymuiących wypracowanemi, usprawiedliwia ciągle zaufanie z godnością Narodu wykonywane, a dochodząc do Tronu nayłaskawiey nam panuiącego Monarchy, iuż tylu dobrodzieystwami odznaczone zostały, z tąd przyiemny sercu zaszczycaiącego się obywatelstwem obowiązek wdzięczności Tobie JW. Prezesie, Wam Wyboru Stanowego Członki nie można przyzwoiciey oświadczyć, iak z mieysca zaszczycaiącego nas (z woli Nayiaśnieyszego Monarchy) godnością Kommissarzów. — Tak Prześwietne Zgromadzone Stany, obiąwszy w mądrości swoiey Nayiaśnieyszy nasz Monarcha dobro Narodów berłu swemu podległych, nadawszy prawa sprawiedliwością wymierzone, wprowadziwszy nauki a tem samem te święte, te niezaprzeczone moralności ludzi swobody; nie może nas iak tylko przekonywać ustawami ze wszech względów ważnemi, że iest troskliwym Oycem Ludu swego; głos Jego iest głosem ludzkości, prawdy i naylepiey zrozumianey korzyści. — Lecz mało na tem, przeglądaiąc wszakże w mądrości swoiey, aby się kiedyś wcisnąc nie dały nadużycia, przydał nam za Naczelnika Rządu kraiowego Jego Excellencyią JW. Barona Hauer z tylu cnot i przymiotów iuż nam znanego.«

»Prośby Wasze Prześwietne Zgromadzone Stany z obrad teraźnieyszego Seymu wynikłe, doydą do Tronu Nayiaśnieyszego Pana przez ręce czci i uszanowania godnego JW. Pierwszego Kommissarza, składaiąc u podnóżka Tronu naylepszego z Królów owoce prac, a raczey ten zamiar pomyślności naszey, co mądrość Jego powzięła, a których Wam powierzył rozwagę, tym skutek, dobroć, łaskawość, właściwe sercu naylepszego z Monarchów, iuż tylokrotnie udowodnione, wystarczaia.«

»Lecz kiedy do uzupełnienia szczęścia naszego i tylu milionów ludzi berłu Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla podległych, na tem istotnie zależy, aby nam Opatrzność Boska w naydłuższe wieki zachowała zdrowym nayłaskawszego Monarchę i Nayiaśnieyszą familią Jego, te życzenia Narodu wesprzyi JW. Mci Xięże Prymasie dostoyny Duchowieństwa i Kościoła naszego Naczelniku, cnot, przykładu i pobożności wzorze w modlitwach swoich przed Stwórcą świata, my zaś obdarzeni dobrodzieystwy, poymuiąc ważność tegoż przez ścisłe związki i rozległe stosunki z Rządem mądrością Monarchy połączone, dopełniaiąc ustawy w posłuszeństwie z wiernością niezachwianą, w uczuciach nie wygasłey w sercach naszych dla nayłaskawszego Króla wdzięczności, z nayglębszem uszanowaniem powtarzać będziemy, Boże zachoway Nam Króla.«

IV. MOWA

JW. JX. Prymasa.

»Jeżeli każdemu dopełnienie swey powinności zaszczyt czyni, to zapewne powinność, którey teraz w imieniu Prześwietnych zgromadzonych Stanów ośmielam się dopełnić, iest

iedną z przynoszących dla mnie zaszczyt naywiększy. Ma ona za cel złożenie nayglębszego naszego podziękowania Jego Cesarsko Królewskiey Apostolskiey Mości, naymiłościwszemu Monarsze naszemu, za łaskę naywyższą, z którey na Seym niniejszy zwołani byliśmy. — Tu zgromadzeni widzieliśmy nayiaśniey, że Nayiaśnieyszy Pan, iak we wszystkich prowincyiach obszernego Państwa swego, tak i w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, z zwyczayną i prawdziwie oycowską troskliwością baczność Swą nayłaskawiey na każdy przedmiot zwracać raczy, który w iakimkolwiek względzie dobro ogolne, i każdego szczególne trwałym zrobić może. — Tak łaskawego i nas uszczęśliwiającego Monarchy wolą, we wszystkiem wypełniać, i przez to naywyższą wdzięczność Mu okazywać, każdego z nas będzie nayusilnieyszém staraniem.«

»Jaśnie Wielmożny Cesarsko Królewski pierwszy Kommissarzu Seymowy! Mianowanie Twe na Kommissarza Nayiaśnieyszego Pana na tegorocznym Seymie, uważamy iak szczególny dowód nayłaskawiey w Tobie położonego zaufania naylepszego Monarchy naszego. — Znane wszystkim są Twe zasługi, których osobliwie iak Deputat Stanowy w ciągu urzędowania Twego nabyłeś, i wciąż nabywasz, przez rzadkie talenta, obszérne wiadomości i naylepsze do pomyślności kraiu dążące rady. — Tyle wypracowanych pism przez Ciebie, nayrzeczywistszym są tego dowodem. Świetne są zasługi Twoie, które na tym Seymie przez trudy sobie zadane położyłeś. Do powszechnego szacunku, który w stopniu tak wysokim posiadasz nic dodać nie można, ale za prace Twe z wdzięcznością Ci podziękować winniśmy, a razem zapewnić, że pamiątka Twych czynów nigdy w nas nie wygaśnie i sława Twa w dzieiach kraiowych przez wszystkie czasy trwać będzie.«

»Przyymiy także Jaśnie Wielmożny Cesarsko Królewski Kommissarzu drugi Seymowy nasze podziękowanie za tak wiernie dopełnioną powinność wysokiego urzędu Twego od Nayiaśnieyszego Pana nayłaskawiey Ci poruczonego.«

»Jaśnie Wielmożny Hrabio Prezesie Seymowy, godny Zastępco powszechnie kochanego Stanów naszych Prezesa, a kraiu tego Gubernatora, łączącego w sobie wszystkie te przymioty, które szczęście Królestw Galicyi i Lodomeryi sterowi iego powierzonych powiększaią i szacuneh powszechny iednaiąc, serca Mu wszystkich Galicyianów zyskuią. — Wasza Excellencyia ozdobiłeś wysokiemi cnotami swémi urzędy kraiowe, które przez długi lat szereg piastowałeś, zdobisz niemi i ten, który piastuiesz.«

»Jak wiele i teraz zasługi Twe powiększyłeś, świadczy Seym teraźnieyszy, którego obradami kierowałes, i te z powszechnem ukontentowaniem do celu z ogólnemi życzeniami zgodnego doprowadziłeś. Z radością chwytamy tę okoliczność, bysmy Waszey Excellencyi nasze podziękowanie i oświadczenie naszego szacunku publicznie tu ponowili.«

»Szanowne Członki Wydziału Stanowego! Do tych samych szczérych dziękczynień, któreśmy w zeszłych latach z powodu gorliwości Waszey o dobro publiczne, Waszego światła, Waszéy doświadczoney w każdem postępowaniu rostropności, składać winni byli, czuiemy się i dzisiay bydź obowiązanemi. — Wyznaiemy głośno, iż za szczęśliwych się poczytuiemy wiedząc, że okoliczności nasze Stanowe przedmiotem są obrad i starań mężów tak godnych i tak zasłużonych.«

»Jaśnie Wielmożni Cesarsko Królewscy Seymowi Kommissarze! Zostaie nam ieszcze przed rozeyściem się naszem z mieysca tego: nayusilnieysza a ta wspólna prośba, byście Nayiaśnieyszemu Cesarzowi, Królowi, Panu naszemu, hołd naszey niewzruszoney wierności i nayglębszego posłuszeństwa u nóg złożyli.«

Kurs Wiedeński z dnia 18go Listopada: Obligacyie długu Stanu 5 procentowe w M. K. 86 — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K.———. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR M. K. 103 1/5.— Certyfikaty na pożycz. z r. 1821 za 100 M K. ——— Kurs na Augszburg za 100 Kur.——— Uso.— Moneta konwencyyna za 100, 249 7/8.— Akcyie bankowe, iedna po 932 3/5 ZR. M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Naynowsze Gazety Londyńskie donoszą nam (z Gazet Amerykańskich) wiadomości z Quito, Limy i Kolumbii. Podług doniesień z Quito nie maiących daty, znaydował się Bolivar w Guayaquil, gdzie przyymowano go z wielkiemi oznakami radości. Cała ta prowincyia była z Kolumbyią skojarzona; nawet prowincyia Popayan chwyciła się sprawy niepodległości, chociaż tamteyszy Biskup tak uporczywie obstawał za połączeniem się z Hiszpaniią. Boliwar wysłał z Guayaquilu 3000 ludzi pod dowództwem Jenerała Valdes posiłkuiąc Jenerałowi San Martin, który od roialistów, co pod naczelnictwem Kanteraka

znaczną siłę zbroyną w okolicy Cusko zgromadzili, ciągle był zagrożony.

Ze Santa Martha do Baltimore przybyły Kapitan Barns powiada, że dniem wprzódy nim odpłynął, goniec z Rio de la Hacha przywiózł wiadomość, iż Jenerał Hiszpański Morales z 500 ludźmi nie daleko Marakaibo wylądował i wyruszył przeciw owemu miastu, że obiął w posiadłość warowne stanowisko Synamaika w obwodzie niepodległych Indyianów leżące, lecz oszukał się w oczekiwaniu mniemaiąc, że Indyianie Coharosu z nim się połączą. Patryioci chwytaią się naydzielnieyszych środków, ażeby te szczątki Hiszpańskiego woyska w tę samę łapkę wpadły, którą naczelnik przez śmiałe przedsięwzięcia sam sobie tyle razy gotował. W Santa Marta tak wielkie iest zaufanie Oficerów patryiotycznie myślących, że pozakładali się dosyć znacznie o to, iż Morales poymany zostanie. Wielu ajentów przybyło do Santa Martha z Europy, oświadczaiących się z chęcią pożyczania i staraiących się o przywileie na parową żeglugę po rzekach Magdalena i Atrato. Czyniono także Kolumbińskiemu Rządowi wniosek, ażeby otworzył związek z morzem południowem przez rzekę Atrato.

Hiszpaniia.

Donoszą z Barcelony, że Francuzka fregata Medea, która pod dowództwem Pana Rigny udała się pod żagle z Toulonu, przez 24 godzin krążyła koło portu Barcelony. W czasie tym P. Rigny podał do powszechney wiadomości przez Francuzkiego Konzula w Katalonii, Wice-Hrabiego Garville, że iest zamiarem iego wysłania, ażeby poddanym Francuzkim przez wypadki w Hiszpanii podpadłym w niebezpieczeństwo w téy części połwyspu, udzielił obrony i przytułku na pokładzie swoiego okrętu. Poczem fregata Medea udała się na morze koło Tarragony i także przez 24 godzin krążyła koło tego portu. Inne okręty Francuzkiéy marynarki pokazały się przed Malagą, Alikante i przed innemi Hiszpańskiemi portami. Przy odchodzie tego listu widziano z Barcelony wiele żaglów, atoli były ieszcze w takiey odległości, że nie można było bandery żadney rozpoznać.

Gazety roialistyczne umieściły wyiątki z Dziennika Urgelskiego aż do d. 25. Października. Podług niego Torrijos zraniony ułamkami bomby rzuconey z Castelfo-Fitu umarł poźniey w Cerwerze. — Konstytucyioniści, stoi tam daley, chcieli na zamek uderzać, lecz odpędzono ich ze stratą. Poczem wystawiali działo na sąsiedniey wieży, atoli oblężeni zniszczyli ią wystrzałami ieszcze d. 22.; szczątki iey zasypały działo, tym więc sposobem utracił nieprzyiaciel nadzieią opanowania zamku. — Korunna znayduie się w ręku roialistyw, Zaldywar powiększył woysko swoie Królewskimi karabinierami, Quezada był przyczyną, że Espinoza w Nawarze utracił 482 zabitych. Zranił mu 100 ludzi a 140 zabrał w niewolą.

Francyia.

Król d. 6. b. m. przede Mszą pracował z Ministrem Królewskiego Dworu, Margrabią Lauryston em. Potém przewodniczył w Radzie Ministrów.

Różne płonne wieści od dni kilku po Paryskiey giełdzie rozsiewane, miały na celu upadek papierów publicznych, które wszelako znowu podniesły się w gorę po ostatnich wiadomościach z d. 8. ieszcze d. 7. wyrzekła Gazeta »*Etoile*« z tego powodu: »Nowiniarze występuią z swoiemi płodami a dzień każdy okaże nam nowe dowody ich zdolności zmyślania; wczoray pozwolili sobie umorzyć Króla Neapolitańskiego, który mimo starości swoiey dotąd żyie; dzisiay, nie odwoławszy się nawet do żadnego Ultimatum, ogłaszaią woynę. Sądzimy, że zaledwie warto zbiiać podobne nowiny.«

Túrcyia.

Doniesienie z Korfu z d. 24. Października udziela nam iako wyiątek z doniesienia z Prewezy z dnia 21. t. m. nowszych dat o wyprawie Tureckich wodzów Omer Baszy i Mehmed Baszy przeciw Messalondze i golfowi Lepantu.

Podług tych doniesień stał Mechmed Basza w Wrachory i posiadał część większą Akarnanii. Omer Basza tymże samym kierunkiem postepował przez Artę. Wielu naczelników powstańców w Akarnanii poddało się W. Porcie; o Suliotach nie było więcey wzmianki od czasu ich wyyścia z Cefalonii. Wszelako powątpiewaią o tém w Korfu, że Turcy, chociażby z téy strony znaczne poczynili postępy, zdobędą Moreę w nadchodzącey zimie bez współdziałania mocnieyszéy operacyi od Istmu i Koryntbu.

Zaraza morowa grasuie dotąd w Arcie i Janinie, iednak ustała nieco od niedawna.

Redakcyia F. Krattera. — Drukiem J. Fillera.